

Delovnim ljudem in občanom želimo veliko sreče in uspehov v letu 1979

Druženopolitične organizacije
in skupščina občine Ljubljana Center

MDA v Sloveniji

V letošnjem letu so bile v naši republiki tri zvezne mladinske delovne akcije (Kozjansko, Posočje, Suha krajina) in pet republiških (Brkini, Slovenske gorice, Kožbana, Kobansko, Goričko), poleg tega pa še stotine nič manj pomembnih lokalnih delovnih akcij. V 101 mladinski delovni brigadi je sodelovalo 4197 brigadirjev iz Slovenije in okrog tisoč mladincev iz drugih republik in pokrajin. Tako so mladi letošnje poletje zgradili več kot 56 kilometrov cest, 27 kilometrov PTT omrežja, splanirali so na desettisoče kvadratnih metrov površin, urejali okolico naselij, igrišča in podobno. Skupna vrednost letos opravljenih del znaša več kot 33 milijonov dinarjev.

T. K.

Stisnimo si roke

Leto gre h koncu. Nič ga ne more zadržati. Prav je, da se človek pogovori z znancem, tovarišem, prijateljem, z vsakomer, ki potrebuje toplo človeško besedo in misel. Pogovoril pa naj bi se tudi sam s seboj, da bi doumel, spoznal, kakšen je in kakšen bi moral biti, ali pa je na njegove dobre lastnosti, ki mu jih je podarila mati narava, legel prah, pepel in lažna politura življenja.

Sprašujemo se, ali mora človek vedno razmišljati o sreči, kadar je nesrečen, o miru takrat, ko je vojna. Ali je sreča vse na svetu. Zgodovina človeštva in filozofija sta o sreči pustila malo otipljivih dokazov. Človek pa vendar ne more biti srečen in nikdar ni bil, če so drugi trpeli, če drugi trpijo, pa naj bo to trpljenje še tako daleč od nas. Danes smo si tako blizu, da smo postali ena sama družina tega sveta.

Daljave tega ne morejo prepričati, čeprav morda o teh daljnih dogodkih drugače razmišljamo, kakor o tistih, ki so se zgodili med nami. V sedanjem času, ko tretjina človeštva dobro živi, ko ima vso moč v rokah, vso silo orožja, pa je iskanje sreče še težje, ker jo hoče spodrinuti in obvladati lažna sreča tehnične civilizacije.

Človeštvo in posameznik hitita skozi čas. Vsi hrepenimo in želimo nekaj doseči, spoznati in doumeti nekaj novega, nekaj novega narediti, delati in ne stati ob strani, ko se tresejo temelji sveta, ko se tresejo in podirajo stare ureditve. Ne bi bilo prav, če bi šlo kaj mimo nas, da nas ne bi prizadelo, da nas ne bi še bolj vključilo v spreminjanje sveta.

Podoba naše revolucije je imela vedno v ospredju srečo človeka. Te pa ni mogoče podariti, sami, vsi skupaj si jo moramo ustvariti v delu in boju. Ne samo zase, tudi za druge, kajti naš boj in delo za srečo sta del boja za srečo vseh narodov tega sveta.

Včasih se sprašujemo, ali ta svet postaja močnejši od nas. Ali je kriv naše sreče ali nesreče. Ali hočemo srečo včasih vse preveč voditi s potrošniško miselnostjo vsakdanjega življenja. Mar ni to le milni balonček življenja, ki se sveti v svojem barvnem spektru v soncu življenja. Ta misel potrošništva se plazi mimo nas in kadar se naseli v človeka, nas odtujeje sebi in sočloveku.

Nismo gradili in ne gradimo novega sveta, da bi nas ta moderni čas premagal, nam podrl ali začel uničevati prave vrednote človeka, prave vrednote človeške sreče, ki jih je tako neizmerno oplemenitila naša revolucija. Ko bo to spoznanje postalo last nas vseh, bo človeštvo premagalo tudi tega največjega sovražnika, ki nas vleče proč od resnične sreče.

In ko bomo te dni sami ali v družbi, se bomo najbrže vsi pogovarjali o tistem, kar smo doživeli in skušali dognati, kaj vse nas še čaka, kaj naj bi storili, da bo naša osebna in skupna sreča še bolj človeška in topla. Stisnimo roko znancu, tovarišu, prijatelju, slučajnemu sopotniku, z resnično željo sreče v srcu.

Vojko Novak

dogovori

glasilo občinske konference SZDL Ljubljana – center

brezplačno

leto VI – številka 23 – 26. december 1978

